Ч. 160. Второк 2 серпня (20 липня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і на зложенем оплати почтової.

Рекламациї непечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Стріча монархів в Марієнбаді. — Відносини на Балкані. — Ще про убите Плеве'го. — Российско-японьска війна.)

З Марієнбаду доносять, що анґлійский король Едвард приїде там дня 11 або 12 серпня і подібно як минувшого року буде там перебувати в як найбільшім інкоґніто. Длятого також не буде ніяких урядових принять. В послідних днях серпня приїде до Марієнбаду в гостину до анґлійского короля Є. Вел. Цісар Франц Йосиф. З уряду маґістратского в Марієнбаді доносять до Fremdenblatt-у, що бурмістр міста дістав вже повідомлене о тім від уряду двірского.

Велику сензацию викликала статия урядового орґану болгарского в справі македоньскій. Сказано там, що мимо всяких заходів зі сторони репрезентантів держав відносини не лиш не поправили ся, але ще навіть погіршили ся. Настала длятого обава, що народови болгарскому не стане терпцю, а то очевидно не вийде в хосен мира. — З Софії доносять, що грецке духовеньство в Македонії аґітує безустанно против болгарского населеня. Перед кількома днями болгарский аґент торговельний в Серрес, якийсь Стоєв, обїзджаючи свій округ консулярний, мало що не став ся жертвою грецкої товпи. Турецкій полициї ледви удало ся его оборонити.

Кореспондент берлиньского „Tageblatt-у“ розповідає, що кілька днів перед смертию міністра Плеве розмавляв з ним о смерти ґен.-ґубернатора Бобрікова, а Плеве сказав тоді до него: Хоч моя полиция знає добре всї революцийні елементи, і мене добре стережуть, то все таки я колись стану ся жертвою замаху, бо чоловік не може охоронити ся від случаю. Плеве видко вже перечував недалекий свій конець. В четвер дня 28 липня — розповідає кореспондент дальше — сидів я з его секретарем на балтійскім двірци, коли нараз чуємо два страшні вибухи. Секретар схопив ся і сказав: „То міністра тепер убили“. Він вибіг на двір до свого воза, а я подивив ся на годинник; була за 10 мінут 10 година. О 10-ій год. мав міністер їхати поїздом до Петергофу. Коли я прийшов на місце, де настав був замах, тіло міністра несли вже до воза і я не міг видіти его з лиця, отже мушу обмежити ся на то, що менї присутні розповіли. Нинї можу дещо доповнити. Коли виновник замаху хотів підійти до воза, в котрім їхав міністер, аґент тайної полициї, що їхав позаду на вельоципеді, хотів заступити ему дорогу; але в тій хвили кинув він бомбу крізь праве вікно до повоза. Він і аґент тайної полициї вдарили об себе і попадали. В тій же хвили настав вибух. Бомба вирвала Плевому ціле лице і горішну часть голови, обірвала праву руку і заломила сім ребер. Смерть мусїла очевидно в одній хвили наступити. Із розірваного воза випав труп міністра на улицю і лежав там в подертім уніформі з червоною лентою ордера Александра Невского. Під трупом лежав неушкоджений рапорт міністра, який він віз цареви. Секретар зараз его забрав. Відтак приступив він до злочинця, що лежав в крови на земли і спитав его, як він називає ся. Злочинець лиш замуркотів щось невиразного і виглядав як би чоловік, що лежить вже без памяти. Очевидно вибух его приголомшив. Як пізнїйше показало ся, був він зранений в живіт і треба ему було витягати з під грудий кусень бомби. Доси ще не можна було від него нїчого довідати ся. Чутка о арештованю якогось его спільника не потверджує ся.

Додати до сего потреба, що Плеве був завсїгди дуже осторожний. Він їздив каритою, що була нїби малою кріпостию; она була так зроблена, що кулї не могли єї пробити, а сидженє було так всунене в глубину, що особа міністра була зовсїм заслонена. До того ще їз-

---

5)

Дарданеллї і війна на мори.

(Написав К. Вербин).

(Конець).

Для доповненя попереду сказаного мусимо тут згадати ще про звістку, яку минувшого тиждня принесли нїмецкі ґазети з Бельгії. Фактом есть, кажуть, що Росия удержує в Антверпії навіть поза плечима тамошного российского консуляту шпигуньску службу, котра розвідує ся дуже точно про набір кождого корабля, що відходить звідтам на Всхід. Кораблї „Малляка“, „Прінц Гайнріх“ і „Скандия“, заким пустили ся були на далекий Всхід, заплили були до порту в Антверпії, отже може бути, що российскі кораблї були вже наперед повідомлені о тім, що тоті судна везуть якусь контрабанду. Але хоч би якась з воюючих сторін і не мала ніякої певности, що судна якоїсь третої держави везуть контрабанду, то вже самі дружні відносини тої третої держави до другої з воюючих сторін можуть викликувати підозріне і спонукувати до придержуваня і ревідованя кораблів на мори.

В який же спосіб відбуває ся придержуване кораблїв на мори і їх ревізия? — Кружляк, котрий хоче другий корабель задержати, мусить вивісити національну фляґу і тоді слїпим вистрілом дає знак, щоби зачіплений корабель пристанув; вивішене національної фляґи есть леґітимацією, що він має право ревідувати. В ночи мусить понад фляґою бути виставлена ліхтарня. Коли би підчас вистрілу була вивішена якась иньша фляґа, то се уважає ся вже за нарушене межинародного права. Коли би дотичний корабель не послухав знаку або хотів втікати, то тоді можна стріляти до него острим набоєм і то перший раз лиш горою в машти, а пізнїйше вже й в сам корабель. Коли же задержаний корабель стане, то тоді відбуває ся ревізия паперів або на тім корабли, що задержує, або таки на задержанім. В сїм послїднім случаю задержуючий корабель висилає на лодції одного або двох офіцирів і двох або трох моряків але не узброєних до задержаного корабля і они ревідують его папери. Капітан задержаного корабля мусить зараз ще перед ревізиєю запротестувати. Якийсь фаховий знаток пояснив се поступоване недавно тому дуже добре в „N. fr. Presse“ на примірі, длятого наводимо тут се пояснене:

Коли би одна з воюючих сторін задержала н. пр. австро-угорский корабель, то капітан мусить зараз виготовити письменний протест в двох примірниках, з котрих один задержує для себе, а другий передає капітанови того корабля, що его задержав. В тім протестї мусить він насамперед означити ґеоґрафічну довготу і ширину того місця, де его задержано, а рівночасно мусить сконстатувати також і запас вугля, який в тій хвили має, щоби опісля мав основу виміру евентуального відшкодованя. В тім протестї мусить він відтак списати все то, що може опісля служити за доказ, що дотичний корабель не мав права его задержувати. По виготовленю протесту в двох примірниках мусить він відтак все зробити, що ему прикажуть ті, котрі его задержали.

Але на тім ще не конець. Капітан задержаного корабля мусить в найблизшім неутральнім порті зажадати посередництва амбасадора своєї держави. Коли би капітан австро-угорского корабля знав случайно, де в тій хвили знаходить ся найблизший воєнний корабель монархії, то він має завізвати его на поміч. На тім кінчить ся діяльність капітана задержаного корабля а дальше полагоджене справи належить вже до амбасади і міністерства справ заграничних. Коли би австро-угорский воєнний корабель дістав вість о задержаню якогось австро-угорского корабля, то він може лиш о стілько вмішати ся до справи, що старає ся недопустити до того, щоби залогу задержаного корабля брано в неволю. Він бере тоді залогу задержаного корабля під свій надзір, а задержуючому кораблеви ручить за то, що залога задержаного не втече. Задержуюча сторона може на то згодити ся або й нї; коли не згодить ся, то командант воєнного корабля, що прийшов на поміч, мусить також запротестувати. Остаточно рішає і залагоджує справу лиш призовий суд.

Коли на якімсь корабли знайде ся контрабанда, то єї не забирають, але разом з кораблем відставляють. Инше діло, коли розходить ся о почтовий корабель, котрий перевозить правильно почту з одного краю до другого за море. Капітан нїмецкого корабля почтового „Прінц Гайнріх“ подав був таку звістку про его приарештоване на мори: „Дня 15 лип-

див Плеве за кождий раз в ескортою; тайні аґенти поліцийні їхали попереду і з заду та боками, словом, окружали єго зі всїх боків. Вчера відбув ся похорон міністра а на богослуженю в церкві були цар, цариця-вдовиця, наслїдник престола і богато иньших достойників. З Петербурга доносять, що убийник мав вже зізнати, що дїлав з приказу комітету революцийної партиї, котрий єго до того дїла визначив.

З поля війни надходять доси скупо вісти і видко, що там лагодить ся якась нова баталія. З чутки, що під Гайченом в послїдних днях чути було стріляпину з пушок, можна здогадувати ся, що Росияни вже уступають ся назад в сторони Ляояну і Мукдена а Японцї ідуть за ними. Що діє ся з армією ґен. Курокого, котрий мав зайти Росиян на лївім крилї, доси не знати; після вістий з російских жерел війска єго ще дуже далеко від міста Ляояну, після иньших передні єго сторожі показали ся під самим Мукденом. Здає ся бути певною річею, що армія ґен. Куропаткіна знаходить ся тепер в скорім відвороті, на то вказує також вість, після котрої І. корпус російскої армії, що тепер стоїть в Ляоянї, має відійти до Владивостока, щоби там скріпити тамошну залогу.

Під Порт Артуром веде ся завзята борба, як то вже видко з урядової японьскої депеші, котра доносить, що в борбах, які там ведуть ся від вторка, згинуло 5 офіцирів, а 41 есть ранених. Кілько єсть убитих і ранених вояків, о тім японьский уряд благоразумно мовчить.

Новинки.

Львів дня 1-го серпня 1904.

— **Є. В. Цїсар** уділив з приватних фондів для погорільцїв місточка Соколова 10.000 К, а для погорільцїв місточка Розвадова 2.000 К.

— **З ц. к. краєвої Ради шкільної.** П. міністер віроісповідань і просьвіти признав VIII ранґу отсим головним учителям ц. к. учительских семинарий: А. Козловскому і Лаврі Пшибильскій в Перемишли, Е. Павловскому і о. Е. Гузарови в мужескій семинариї учитель. у Львові, кс. В. Ґадовскому в Тарнові, Ст. Гарлендерови в муж. сем. уч. в Кракові, кс. А. Ґлодзїньскому в Тернополи, К. Червиньскому в Заліщиках, Т. Біленькому в Самборі і Й. Гебгардтови в сем. уч. женьскій в Кракові. — Ц. к. краєва Рада шкільна іменувала заступниками учителїв в середних школах: Л. Биковского, М. Булїньского, М. Мельника і Е. Короля в І ґім. в Перемишли; кс. М. Турковского в ґім. Сяноцї: Г. Гайцмана, Т. Янїцкого, Р. Кестліха, В. Філяра і Бр. Рахлевича в ґім. Франц Йосифа у Львові; Й. Капусцяяка в ґім. в Яслї; Й. Біndраву в реаль. шк. в Станиславові; Л. Ґедріха в реаль. шк. в Тернополи; др. К. Крафта в II реал. шк. в Кракові; В. Рембача в І реаль. шк. у Львові; І. Ґгольба в реаль. шк. в Ярославі. — Ц. к. краєва Рада шкільна перенесла заступників учителїв в середних школах: Бр. Старецкого і Каз. Стшелецкого з ґім. в Самборі до ІІ ґ. в Перемишли; Г. Осуховского з ґімн. в Яслї до І ґ. в Тернополи; др. Й. Марковского з ґімн. Франц Йосифа до І реаль. шк. у Львові; М. Одживольского з реальнoї шк. в Ярославі до ІІ реаль. шк. в Кракові.

— **Прогулька** до Підборець і Олеська відбуде ся в недїлю 7 серпня заходом забавової секциї львівского „Сокола“. Прогульковцї звидять, крім старинних замків в обох названих місцевостях, також старинну каплицю на замку в Золочеві і фабрику паперу в Сасові. Хто бажає взяти участь в сїй прогульцї, зволить зголосити ся письменно або устно (вечером) найдальше до середи дня 3 серпня в львівскім „Соколї“ при ул. Курковій ч. 13.

Уратоване топільника. З Яремча доносять, що онодї виратував там поручник 11 п. краєвої оборони Йосиф Ґепперт, ученика VII кл. реальної школи із Станиславова, Кампфера. Ученик упав до Прута недалеко водоспаду. Захоплений струєю води був би утонив ся, колиб не поручник Ґ., котрий в тім місци ловив риби. Скоро побачив тонучого хлопця, кинув ся в мундирі до води і щасливо вывідбув на беріг зовсїм вже зімлїлого студента.

— **Пугало на птиці.** Один господар, котрому зародили красні вишнї і черешнї, уживав ріжних способів, щоби птицї, котрі сї овочі дуже псують, відстрашити. Він робив ріжні фіґури із лахів, накладав ріжні калатала, так не помагало, бо птицї призвичаювались до всего і робили далї шкоду. Тогди убив той господар кілька котів, випхав їх і порозставляв їх на деревах в ріжних позиціях. І се помогло! Так подає одна нїмецка ґазета.

— **Машина до лїтаня.** В Льондонї відбула ся перша публична проба славної машини до лїтаня, зладженої Ґірамом Максімом. Будова машини є тайною винахідника, а зібрані видці могли лише поверхово єї оглядати. Має она вид риби і може унести 6 осіб. На пробі піднимала ся зовсїм легко понад вершки дерев і порушала ся із швидкостию 35—50 км. на годину. Винахідник надіє ся тоту швидкість ще подвоїти. Незвичайні успіхи свого винаходу Максім завдячує не лише улїпшеному моторови, але також ужитю до свого воздушного приладу виключно алюмінїюм.

— **Спадщина по правнуку.** До рідких случаїв можна зачислити, щоби прадїд був спадкоємцем. Перед кількома тиждними помер в Конґресівцї 7-лїтний Винкентий Крусевич, по котрім лилишило ся майно, що виносить около 30.000 рублїв. Родичі хлопця померли давнїйше, братів і сестер не мав, отже правним спадкоємцем є лише прадїд, 84-лїтний Іван Крусевич.

— **Селяньска бурса в Станиславові** приймє 60 учеників шкіл народних і середних. Оплата виносить: місячно 4 К і віктуали, а то на рік: 200 кільо бульби, 100 к. муки кукурудзяної, 60 к. муки пшеничної, 25 к. круп, 25 к. гороху або фасолї, 25 к. рижу, 8 к. солонини, 5 к. масла 3 ґарцї сира, 50 головок капусти, трохи огірків і закришки; а тижднево 2 бохонцї хлїба. На пране 2 К піврічно. Оплата в грошах 16 К місячно. На інвентар при вписї 2 К. Зголошувати ся з залученем декларациї родичів що до точної доплати. котра має бути зложена з гори найдальше до 1 мая в 3 частях на адресу: о. Клим. Кульчицкий в Підпечарах п. Тисьмениця найдальше до 15 серпня с. р.

— **Огнї.** Пишуть з Городенщини: В селї Тишківцях, тутешного повіту, заняла ся дня 28 липня с. р. у господаря Гриця Дмитерка стодола і до трох годин огонь знищив 17 селяньских загород до нащаду. Ратунок був майже неможливий. Люди були в поли при роботї, а дома остали лише малї дїти, або хати були позамикані. До того повисихали в селї майже всї керницї від постійної спеки, так що треба було возити воду зі ставу, віддаленого на пів кільометра від місця пожару. Ваpатова-

---

ня о 1 год. по полудни побачили ми „Смоленьск“, котрий насамперед дав нам знак, щоби „їзду звільнити“ а відтак „пристанути“. Ми так і зробили, як нам приказано, а тодї прийшли на корабель два російскі офіцири і зажадали, щоби їм предложити всї корабельні папери. Они сконфіскували 34 мішків з листами і 21 мішків з пакунками, призначені для японьскої почти і мимо мого протесту заявили, що мусять тоті листи і тоті папери забрати та й поквітували відтак в журналї, що їх одержали. Задержане потягнуло ся через дві години. Поведене Росиян було чемне, але рішуче“.

В подібних як отсей случаях воююча сторона має право задержувати почтові чораблї і ревідувати їх, бо справа почтової контрабанди доси ще не управильнена. Але капітан корабля не відповідає за то, що знаходить ся в почтових посилках; отже коли би при ревізиї знайшли ся якісь заказані річи, то ревідуючий корабель має право забрати лиш ті посилки. Впрочім мусїли би ті листи і пакунки містити в собі вісти і депеші призначені для воюючої сторони і відносити ся до самого веденя війни. Инші кораблї разом зі знайденою контрабандою відставляють до найблизшого порту, де суд призовий рішає справу.

Приза єсть слово француске і значить „добича“. Отже скоро якийсь корабель з контрабандою приставляють до порту, перед суд призовий, то він визначує насамперед час до реклами, в котрім властителї корабля і набору мають право поставити доказ, що їм стала ся кривда. В такім случаю треба подати всї обставини, серед яких відбула ся ревізия і арештоване корабля. Коли єсть якийсь сумнїв, то суд може засудити корабель. Суд призовий може увільнити а тодї або без відшкодованя, або признає відшкодоване. Коли вирок випаде увільняючий, то призу звертають назад. Коли же вирок випаде засуджаючий, то суд може засудити на страту корабля разом з набором, або лиш на страту корабля і на страту лиш самого набору або части набору. На случай засуду засуджений предмет називають „доброю призою“ і він тодї пропадає для властителя, а держава, що забрала корабель і єго набір, стає їх властителем. В такім случаю призу звичайно продають. Що опісля діє ся з узисканими з продажи грішми, сего межинародне право доси ще не означило і кожда держава поступає після власної волї. Узискані гроші дїлять звичайно межи державу і залогу того корабля, що привіз призу. В декотрих державах вже не дають залозї з узисканих гроший.

* * *

Котріж кораблї мають право задержувати чужі судна на мори, ревідувати їх і забирати яко добичу? Лиш тоті воєнні кружляки держав европейских, що плавуть отверто під воєнною фляґою. Торговельні кораблї після угоди з 1856 р. не мають до того права; лиш іспаньскі і мехіканьскі та кораблї торговельні Сполучених Держав північної Америки мають право робити призу, бо згадані держави не приступили до угоди з 1856 р. Сим приходимо до відповіди на важне питане: чи російскі кораблї добровільної фльоти Чорного моря мають право до того? Щоби на се питане можна дати ясну відповідь, треба знати характер згаданої російскої фльоти.

Початок російскої „добровільної фльоти“ Чорного моря сягає другої половини сїмдесятих років минувшого столїтя. Коли в 1877 р. ізза Дарданеллів мало що не прийшло до війни межи Росиєю а Анґлїєю, утворило ся було в Росиї під протекторатом тодїшного російского наслїдника престола патріотичне товариство, котре постановило утворити добровільно велику фльоту торговельну, котра би на случай війни могла помагати воєнним кораблям російским. Знайшли ся капіталїсти, котрі побачили в тім інтерес для себе, та постановили з добровільних складок закупити кораблї і віддати їх на случай війни з Анґлїєю безусловно до розпорядимости правительства. Франция тодї спротивила ся тому, бо виділа в тім лиш укрите морске хижацтво, що противило ся першій постанові париского договору з 1856 р; Анґлїя не прилучила ся до протесту других держав европейских, бо заявили, що межи тими кораблями а давними хижацками есть велика ріжниця.

Від того часу настала „Добровільна фльота Чорного Моря“, котрої кораблї мають білосиньо-червону фляґу; в білім поли з лївого боку єсть на нїй корона а на синїм посерединї трубка. Нинї має она 60 великих пароходів, з котрих найбільші: „Смоленьск“ (12.050 тон місткости), „Київ“, „Воронеж“, „Екатеринослав“ і „Владимир“ (по 10.750 тон); „Петербург“ (9460 тон) і т. д. Тоті пароходи ріжнять ся від торговельних як будовою, так і внутрішним уладженем та узброєнем і залогою. Товариство дістає від правительства що року запомогу аж до півтора міліона рублїв. Декотрі з тих кораблїв стоять постійно на услугах воєнної маринарки, а инші може правительство закупити кождої хвилї на свою потребу. При будові тих кораблїв уважають в першім рядї на то, щоби они відповідали воєнним цїлям, а відтак аж торговельним. Они мусять вигідно помістити в собі відповідну скількість войска, а що до узброєня мусять зовсїм відповідати воєнним цїлям, не мають лиш на горі веж на пушки. Узброєне крие ся під покладом, а єсть так розложене, що може до кількох годин бути уставлене на відповіднім місци.

но дуже мало, лише удало ся випустити замкнену худобу, хоч мимо сего одна корова, кобила з лошатем і кільканайцять безрог остали неживі на пожарищи, збільшаючи жаль погорільців. Шкода виносить над 35 тисяч корон, а з того лише 12 погорільців були асекуровані. Причина огню незвістна, однак певна річ, що огонь був підложений. Погорільці розказують, що як-раз того дня рано були в кождого з них цигани та просили запомоги. Всі тої думки, що відіслані з нічим цигани пімстили ся, підложивши огонь.

— **Неудачий іспит.** Цілий Париж займав ся недавно немилою пригодою, яка лучила ся сенаторови Лінтіляк. Є се незвичайно всестороння людина: є сенатором, є професором в Сорбоні, був ґенеральним секретарем в міністерстві просьвіти, а кождої хвилї може стати міністром. І нараз на старі літа забажав до численних університетских дипльомів додати ще оден ліценцията прав. Записав ся отже на правничий виділ, ходив або не ходив на виклади, студиював або ні, досить, що по приписанім числі курсів зголосив ся до ліценциятского іспиту. Сивий мужчина, звичайний професор університету засів тамтого тиждня на студентскій лаві перед зеленим столом правничого виділу і піддав ся іспитови. Радикальні часописи впевняють, що комісия складала ся із самих націоналістів а сенатор Лінтіляк є републиканин і тому вислід іспиту був сумний, але на ділї сенатор не умів нічого, гикав ся заєдно, не знав найпростійших річий і провалив ся цілковито. Іспит мусів бути для сенатора тим більше немилим, що студенти прав, переважно також націоналісти, явили ся в комплеті і при кождім загикненю, при кождій фальшивій відповіди вибухали голосним сьміхом. Відтак удали ся гуртом до редакций націоналістичних часописий і донесли, що радикальний сенатор перепав з адміністрациї і карного права.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Париж 1 серпня. „Petite Parisienne" доносить, що передні сторожі армії ґен. Курокого показали ся вже близько Мукдена.

Париж 1 серпня. Міністер справ загранничних ґр. Ґолуховский прибув тут з Віттель, де був на курациї.

Петербург 1 серпня. „Правит. Вѣстн." доносить в депеші з Ляояну, що в суботу сподівали ся важних подій коло Гайчена.

Токіо 1 серпня. (Бюро Райтера). Після остаточного обчислення страти Японців в битві під Дашіцао виносять 12 офіцирів і 136 вояків погибших а 47 офіцирів і 848 вояків ранених.

Париж 1 серпня. Echo de Paris доносить з Петербурга: Потверджує ся, що перший корпус армії, котрий тепер стоїть в Ляояні, відійде в слідуючім тиждни до Владивостока, щоби скріпити тамошну залогу. (Се може бути хиба лиш відворот, бо з поля війни, в виду неприятеля в звичайних відносинах цілий корпус преці не уступає на то, щоби скріпляти залогу там, де нема війни. *Ред.*)

Нючван 1 серпня. (Бюро Райтера). Російску канонірку „Сївуч" мабуть знищили 30 миль повисше міста. Від сторони Гайчена чути безнастанну стрільбу пушок.

Льондон 1 серпня. „Daily Telegr." доносить з Токіо під датою 29 липня: Після телеґрами звітника ґазети „Асаґі" дня 24 липня два великі російскі пароходи, кождий місточи 6000 тон, виїхали з Порт Артура в супроводі контрторпедовців підчас густої мраки. На кораблях було богато цивільних осіб. Японьскі контрторпедовці з ескадри бльокуючої Пор Артур викрили ті кораблї, коли мрака розійшла ся. Росияни вивісили білу хоругов. Оба пароходи разом з російскими контрторпедовцями відвели Японці до операцийної основи японьскої фльоти.

Петербург 1 серпня. Морский суд у Владивостоці радить нині над призою корабля „Арабія".

Париж 1 серпня. Папский нунций Льоренцеллї виїхав в суботу в супроводі свого секретаря до Риму.

Узброєнє тих пароходів складає ся по найбільшій части з 8 до 16 штук 15-центиметрових пушок, 10 до 20 скорострільних канон і 6 до 12 мітралєз. Они по найбільшій части пливуть дуже скоро, бо роблять на годину 16 а новійші навіть 22 миль морских. Командантами тих кораблїв суть завсїгди висші офіцири маринарки т. зв. позаслужбові, але они можуть кождої хвилї бути приняті назад до служби і одержати всї права командантів корабельних. Залога рекрутує ся з людий, що обовязані служити у войску, а котрим роки служби на кораблях добровільної фльоти дочисляють ся до літ служби при лінії; они мусять присягати на воєнні артикули і стоять під властию войсковою, та суть лиш доти „торговельними моряками", доки не перепливуть через Дарданеллї. Російске правительство скористало зручно з того, що Туреччина не може сплатити и доси воєнного відшкодованя з 1879 року і наперло на султана в 1891 р. та заключило з ним угоду, після котрої кораблї добровільної фльоти уважають ся за торговельні, уживані „до перевозу" войска і можуть кождої хвилї переплисти через Босфор і Дарданеллї, треба лиш з російскої сторони дати о тім Порті знати. Лиш одна Анґлія завсїгди тому противила ся і за кождим переїздом протестувала; другі держави на то не дуже звертали уваги і російскі кораблї перепливали часто на Середземне море.

Як видимо, то згадані кораблї суть поправді воєнні, але що Росиї не вільно держати воєнних кораблїв на Чорнім мори, бо оно знеутралізоване, а воєнним кораблям не вільно перепливати через Босфор і Дарданеллї, то згадані кораблї, хоч поправді воєнні, прибирають в случаях потреби характер торговельний. Після постанов гаґскої конференциї має добровільна фльота державний характер, бо її команданти суть російскі офіцири, а її залога вчисляє ся до воєнної фльоти, а з того виходить, що они мають повне право виконувати на мори поліційну службу і задержувати та ревідувати кораблї чужих держав. Але воєнним кораблям не вільно перепливати через Босфор і Дарданеллї, бо коли би перепливали, нарушували би межинародне право і дотичні договори. Они отже дійстно не перепливають яко воєнні кораблї, бо ховають і зброю і воєнну фляґу та перепливають яко кораблї торговельні; коли же перепливають яко кораблї торговельні, то суть поправді торговельними кораблями і не мають права задержувати і ревідувати другі кораблї.

З того виходить, що російскі кораблї добровільної фльоти воєнні чи сяк чи так нарушують межинародне право і Анґлія могла длятого зовсім сьміло запротестувати против такого поступованя. Остаточно правительство російске само признало Анґлії право до такого протесту, бо по звістних непорозуміннях признало, що кораблї добровільної фльоти Чорного моря не мають права задержувати чужі кораблї і шукати за контрабандою. Анґлія вдоволила ся тим і рішила ся не тикати дальше справи Дарданеллїв, значить ся, пристала тихцем на то, щоби ті кораблї виїзджали і дальше як доси яко торговельні: против Японців можуть они виступити яко воєнні, лиш не вільно їм зачіпати анґлійских. Єсть право межинародне, але коли потреба то лиш для Анґлії.

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави руської, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави руської, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави руської, Любачева (кождої неділї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі иньші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР"

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10, дім „Просьвіти".

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тілько обезпечені тревало в „Днїстрі" від огню. Членьский удїл 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати позички на 6 % за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 лїт.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купнї землї нехай купуючі звертають ся за позичками до „Днїстра".

ВКЛАДКИ щадничі приймає товариство на 4 прц.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від удїлів а часть зиску призначує ся на добродїйні цїли; дотепер удїлено на церкви, бурси, школи і т. и. 16.385 К.

Стан 31 грудня 1903:

Вкладки	**1,444.589 К**	**Позички**	**1,330.822 К**
Удїли	**109.835 К**	**Цїнні папери льоковані в банках і на рахунках біж.**	**280.681 К**
Фонди резервові	**21.318 К**		

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, в власної пасіки 5 кґр. лиш 6 корон franco. Вода медова найлїпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о медї варто перечитати, жадайте! КОРІНЕВИЧ, ем. уч. Іванчани.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ"
мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Набути можна у
Антона Хойнацкого

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Ґазети Львівскої", „Народної Часописи" і всіх инших часописий принимає виключно лиш новоотворена „Аґенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).